



НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В
КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Київ

«19» березня 2024 року

Тимчасово виконуючий обов'язки старшого слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту слідчого управління Головного управління Національної поліції в Київській області лейтенант поліції Пагас Артур Едуардович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022100050000424 від 01.03.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 438, ч. 1 ст. 115, ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 15, ч. 1 ст. 115, ч. 2 ст. 110, п. 1 ч. 2 ст. 115 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись ч. 4 ст. 22, ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278, 279 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

ГАРІНУ Антону Юрійовичу, 14.02.1983 року народження, уродженцю Красноярського краю російської федерації, громадянину російської федерації, зареєстрований та проживає за адресою: РФ, Красноярський край, м. Красноярськ, вул. Піонерської правди, буд. 3, корп. А, кв. 24, контактний номер телефону: +79029920670, військовослужбовець УФСВ НГ РФ по КО, перебуваючому на посаді заступника командира оперативного взводу загону мобільного особливого призначення (ОМОН) «Заслон» Управління Росгвардії по Красноярському краю,-

про підозру у порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаних із закінченим замахом на умисне вбивство, вчинене за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального

правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15 ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України.

Зміст підозри:

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі

пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до Спільної статті 2 Женевських конвенцій 1949 року та ч. 3 ст. 1 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів 1977 року (далі – ДП 1), вказані міжнародно-правові акти регулюють правовідносини у рамках міжнародних збройних конфліктів.

Також, відповідно до Спільної статті 2 Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р., ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року (далі – Четверта Женевська конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ст. 31 Конвенції, **жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.**

Крім того, ст. 32 Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. **Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.**

У ст. 147 Конвенції зазначається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до підпункту 2 пункту а частини 2 ст. 75 ДП 1, катування усіх видів – фізичні чи психологічні – є забороненими в будь-який час і в будь-якому місці.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Статтею 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року передбачено, що цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Статтею 52 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року передбачено, що цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами, як вони визначені в пункті 2.

Напади повинні суворо обмежуватися об'єктами. Що стосується об'єктів, то воєнні об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну воєнну перевагу.

У разі сумніву в тому, чи не використовується об'єкт, який звичайно призначений для цивільних цілей, наприклад, місце відправлення культу, житловий будинок чи інші житлові будови або школа, для ефективною підтримки воєнних дій, передбачається, що такий об'єкт використовується в цивільних цілях.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Громадянин Російської Федерації Гарін Антон Юрійович, перебуваючи у

військовій формі встановленого зразка, маючи вогнепальну зброю, будучи військовослужбовцем загону мобільного особливого призначення Управління Росгвардії по Красноярському краю (далі – ЗМОП Управління Росгвардії по Красноярському краю), маючи спеціальне звання «старший лейтенант поліції», тобто будучи комбатантом у розумінні статті 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), з невстановлених мотивів, усвідомлюючи, що агресія проти України та її жителів організована і здійснюється представниками влади РФ та ЗС РФ, які діють в порушення вищевказаних нормативних правових актів, виконуючи злочинні накази, приймав безпосередню участь у актах збройної агресії на території України, зокрема селища Гостомель Бучанського району Київської області.

Приблизно з 25.02.2022 по 31.03.2022 (точну дату та час встановити не виявилось за можливе), внаслідок збройної агресії Російської Федерації територія селища Гостомель Бучанського району Київської області, фактично перейшла під владу армії РФ, тобто була окупована.

В окупації селища Гостомель Бучанського району Київської області у складі Посиленої тактичної групи №2 оперативної групи військ Національної гвардії рф Угруповання військ «Восток» приймав участь підрозділ ЗМОП (рос. – ОМОН) «Заслон» Управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф.

У період часу з 25.02.2022 по 31.03.2022 заступник командира оперативного взводу загону мобільного особливого призначення «Заслон» управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф **Гаріну А.Ю.**, маючи спеціальне звання «старший лейтенант поліції», будучи озброєним, в форменому одязі, включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ російської федерації, тобто комбатантом, в штаті спеціального загону швидкого реагування (надалі СЗШР) «Росгвардії», в який входили працівників СЗШР «Росгвардії» з м. Красноярськ і працівників загону мобільного особливого призначення (надалі ЗМОП) «Росгвардії» по Красноярському краю російської федерації, перебуваючи на території окупованого представниками підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації селища Гостомель Бучанського району Київської області, будучи обізнаним із законами та звичаями війни, передбаченими та закріпленими в положеннях міжнародного законодавства, нормативно-правових актах РФ, маючи умисел, направлений на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою, за попередньою змовою з іншими невстановленими на даний час військовослужбовцями з числа ЗС РФ та особового складу ЗМОП управління Росгвардії по Красноярському краю, приймав безпосередню участь у актах збройної агресії проти цивільного населення на території Київської області.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15 ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України, у вчиненні якого підозрюється Гарін А.Ю.:

Досудовим розслідуванням встановлено, що **Гарін Антон Юрійович**, будучи в штаті управління «Росгвардії» по Красноярському краю, російської федерації, озброєним, в форменому одязі, включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ російської федерації, тобто комбатантом, разом з невстановленими військовослужбовцями спеціального загону швидкого реагування (надалі - СЗШР) «Росгвардії», в який входили працівників СЗШР «Росгвардії» по Красноярському краю і працівників загону особливого призначення (надалі - ЗМОП) Красноярського краю, російської федерації, у загальній кількості приблизно 150-170 чоловік, знаходячись у підпорядкуванні військовослужбовців із числа командного складу управління «Росгвардії» по Красноярському краю Потопальського Олега Васильовича та заступника командира загону мобільного особливого призначення «ЗМОП» «Росгвардії» по Красноярському краю російської федерації Казеїчева Сергія Вікторовича (обвинувальний акт щодо яких направлено Київською міською прокуратурою 01.01.2023 до Ірпінського міського суду Київської області), здійснюючи бойові завдання на території України з 24.02.2022, діючи за попередньою змовою групою осіб, маючи умисел на порушення законів та звичаїв війни, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у формі нападів на цивільне населення, поєднаних з умисним вбивством, приймав безпосередню участь у актах збройної агресії проти цивільного населення на території Київської області.

Так, 25.02.2022, у ранковий період доби, точного часу досудовим розслідуванням не встановлено, **Гарін А.Ю.**, будучи в штаті управління «Росгвардії» по Красноярському краю, російської федерації, озброєним, в форменому одязі, включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ російської федерації, тобто комбатантом разом з невстановленими військовослужбовцями у складі СЗШР «Росгвардії», діючи умисно, маючи умисел, направлений на вчинення порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаних з умисним вбивством, за попередньою змовою групою осіб, перебуваючи на бойових позиціях по вул. Шевченка та вул. Свято-Покровській напроти ЖК «Чеський двір», неподалік від магазину ТОВ «ФОРА», розташованого за адресою: Київська обл., сел. Гостомель, Гостомельське шосе, 1, отримали від свого командира Потапольського О.В. злочинний наказ, погоджений і скерований безпосереднім командиром Казеїчевим С.В. (обвинувальний акт щодо яких направлено Київською міською прокуратурою 01.01.2023 до Ірпінського міського суду Київської області), на напад на цивільне населення, шляхом розстрілу цивільного населення та будь-яких транспортних засобів, які рухаються по вул. Шевченка в смт Гостомель Київської області в напрямку м. Буча Київської області з м. Києва і протилежному, у зв'язку з чим у Гаріна А.Ю. разом іншими невстановленими

військовослужбовцями у складі СЗШР «росгвардії» сформувався кримінально протиправний, спільний з Казеїчевим С.В., Потопальським О.В. та Вейкколайненим С.В. (обвинувальний акт щодо яких направлено Київською міською прокуратурою 01.01.2023 до Ірпінського міського суду Київської області), умисел, направлений на вчинення порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у формі нападу на цивільне населення, поєднаних з умисним вбивством, за попередньою змовою групою осіб.

У подальшому, 25.02.2022, приблизно о 14 год. 38 хв., **Гарін А.Ю.** разом з невстановленими в ході досудового розслідування військовослужбовцями російської федерації, перебуваючи на бойових позиціях по вул. Шевченка та вул. Свято-Покровській напроти ЖК «Чеський двір», неподалік від магазину ТОВ «ФОРА», розташованого за адресою: Київська обл., сел. Гостомель, Гостомельське шосе, 1, під командуванням Потапольського О.В. та на виконання злочинного наказу останнього і Казеїчева С.В., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими невстановленими військовослужбовцями у складі СЗШР «Росгвардії», маючи умисел на порушення законів та звичаїв війни, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, зокрема вимог ст.ст. 31, 32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, у формі нападу на цивільне населення з метою заподіяння смерті, вчинили закінчений замах на умисне вбивство, а саме з наявної у нього на озброєнні вогнепальної стрілецької зброї невстановленого виду, без попередження про відкриття вогню, здійснили вогонь на ураження по цивільному транспортному засобу «ВАЗ» 2106, з номерним знаком АІ 0275 ЕЕ, що рухався по вул. Шевченка, смт Гостомель Київської області в напрямку м. Буча Київської області, внаслідок чого пошкоджений автомобіль зупинився, а водій вказаного транспортного засобу Навоженко Ігор Михайлович, 22.04.1971 року народження, отримав тілесні ушкодження у вигляді пневмотораксу, численні вогнепальні поранення в області лівого плеча та передпліччя, ушкодження променевого нерву лівої руки зі зміщенням уламків, які в своїй сукупності **відносяться до тяжкого тілесного ушкодження**, яке утворилося за рахунок ударної дії тупих предметів з обмеженими контактними поверхнями та у вказаний проміжок часу.

Таким чином, **Гарін А.Ю.** усвідомлював суспільну небезпечність своїх дій, передбачав можливість та неминучість настання смерті іншої людини і бажав її настання, виконав усі дії, які вважав необхідними для доведення вбивства до кінця, однак смертельний результат не настав з незалежних від нього обставин.

Отже, заступник командира оперативного взводу загону мобільного особливого призначення «Заслон» управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф старший лейтенант поліції **Гарін А.Ю.**, діючи умисно за попередньою змовою з іншими невстановленими військовослужбовцями рф з числа ЗС РФ та особового складу ЗМОП «Заслон» управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф, вчинили порушення законів та звичаїв війни у вигляді нападу на цивільне населення, поєднаного із закінченим замахом на умисне вбивство цивільної особи: Навоженко І.М., яке виразились у вогневому ураженні

цивільного транспортного засобу та водія із застосуванням вогнепальної стрілецької зброї з метою заподіяння смерті водію Навозенко І.М., в результаті чого останній отримав тяжкі тілесні ушкодження (вогнепальні поранення).

При цьому, **Гарін А.Ю.** усвідомлював суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачав їх суспільно небезпечні наслідки та бажав їх настання у вигляді смерті цивільної особи та виконав усі дії, які вважав необхідними для доведення вбивства до кінця, однак смертельний результат не настав з незалежних від нього обставин, чим порушив вимоги ст.ст. 3, 27, 31-33, 78, 79, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст.ст. 11, 51, 52, 75 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I).

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Гарін А.Ю., із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність:

З огляду на викладене, ГАРІН Антон Юрійович, обґрунтовано підозрюється у порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаних із закінченим замахом на умисне вбивство, вчинене за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15 ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України.

Одночасно підозрюваному ГАРІНУ Антон Юрійович роз'яснено, що відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також має інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Тимчасово виконуючий обов'язки
старшого слідчого відділу
розслідування злочинів, учинених
в умовах збройного конфлікту
слідчого управління
ГУНП в Київській області
лейтенант поліції**



Артур ПАГАС

ПОГОДЖЕНО
Прокурор у
кримінальному провадженні
№ 12022100050000424 -
прокурор Києво-Святошинської
окружної прокуратури



Олександр КУХАРУК



**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В
КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

УВЕДОМЛЕНИЕ

о подозрении в совершении уголовного правонарушения

г. Киев

«19» марта 2024 года

Временно исполняющий обязанности старшего следователя отдела расследования преступлений, совершенных в условиях вооруженного конфликта следственного управления Главного управления Национальной полиции в Киевской области лейтенант полиции Пагас Артур Эдуардович, рассмотрев материалы уголовного производства № 12022100050000424 от 01.03.2022 по признакам уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 2 ст. 438, ч. 1 ст. 115, ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 110 (действительна с 18.04.2014), ч. 2 ст. 15, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438, п. 1 ч. 2 ст. 115 УК Украины, в связи с наличием достаточных доказательств для уведомления о подозрении лицу в совершении уголовных правонарушений, руководствуясь ч. 4 ст. 22, ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278, 279 УПК Украины,-

УВЕДОМИЛ:

ГАРИНА Антона Юрьевича,
14.02.1983 года рождения, уроженца Красноярского края российской федерации, гражданина российской федерации, зарегистрированный и проживающий по адресу: РФ, Красноярский край, г. Красноярск, ул. Пионерской правды, д. 3, корп. А, кв. 24, контактный номер телефона: +79029920670, военнослужащий УФСВ НГ РФ по КО, состоящему в должности заместителя командира оперативного взвода отряда мобильного особого назначения (ОМОН) «Заслон» Управления Росгвардии по Красноярскому краю,-

о подозрении в нарушениях законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, соединенных с законченным покушением на умышленное убийство, совершенное по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 15 ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 УК Украины.

Содержание подозрения:

С 19 февраля 2014 года представителями Российской Федерации (далее – РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее – ВС РФ), скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении военных подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокировку и захват административных зданий и ключевых объектов военной, гражданской инфраструктуры Украины, обеспечив военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и города Севастополя. 18 марта 2014 года РФ объявила об официальном включении Крыма в ее территорию.

Одновременно с этим, в течение марта и начале апреля 2014 года, под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых Российской Федерацией, взяли под контроль здания, где находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическую организацию «Луганская народная республика» (далее по тексту – «ЛНР»), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, функционирующие и по настоящее время.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Датой начала временной оккупации Российской Федерацией отдельных территорий Украины является 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными Российской Федерацией с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, оккупированы Российской Федерацией (в том числе оккупационной администрацией Российской Федерации) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав



и свобод граждан, правовом режиме на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года, президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого, около четырех часов утра того же дня ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось причинением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов по всей территории Украины.

24.02.2022 Указом Президента Украины №64/2022 «О введении военного положения в Украине», в связи с военной агрессией РФ против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины, в соответствии с пунктом 20 части первой статьи 106 Конституции Украины, Закона Украины «О правовом режиме военного положения» установлено введение в Украине военного положения с 05 часов 30 минут 24 февраля 2022 года сроком на 30 суток, которое в дальнейшем неоднократно продолжалось и действует в настоящее время.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п.п. 1, 3 Вывода 300(2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказания за него» (Украина против РФ) и др.)».

Также, согласно Общей статье 2 Женевских конвенций 1949 года и ч. 3 ст. 1 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающимся защиты жертв международных вооруженных конфликтов 1977 года (далее – ДП 1), указанные международно-правовые акты регулируют правоотношения в рамках международных вооруженных конфликтов.

Согласно Общей статье 2 Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 г., эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой

Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается никакому вооруженному сопротивлению.

Согласно ст. 4 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны 1949 года (далее – Четвертая Женевская конвенция), лицами, находящимися под защитой этой Конвенции, являются те, кто в любой момент и при любых обстоятельствах оказываются, в случае конфликта или оккупации, под властью стороны конфликта, либо оккупационного государства, гражданами которых они не являются.

Согласно ст. 31 Конвенции, **никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или третьих лиц каких-либо сведений.**

Кроме того, ст. 32 Конвенции определяет, что высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им запрещается применение каких-либо мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, являющиеся под их властью. **Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, калечение и медицинские или научные опыты, не вызванные потребностью лечения лица, находящегося под защитой, но и любое другое brutальное поведение со стороны как гражданских, так и военных властей.**

В ст. 147 Конвенции отмечается, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой этой Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное поведение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно повлекут за собой большие страдания или серьезные травмы телу, либо здоровью, нелегальная депортация или перевод, либо нелегальное заключение лица, находящегося под защитой, принуждение лица, находящегося под защитой, служить в вооруженных силах враждебного государства, или умышленное отнятие у находящегося под защитой лица прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный этой Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью, и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

В соответствии с подпунктом 2 пункта а части 2 ст. 75 ДП 1, пытки всех видов – физические или психологические – запрещены в любое время и в любом месте.

Статьей 29 Конвенции предусмотрено, что сторона конфликта, под властью которой находятся лица под защитой, отвечает за обращение своих представителей с этими лицами, причем это не снимает личной ответственности с таких представителей.

Статьей 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года предусмотрено, что



гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главной целью терроризировать гражданское население.

Статьей 52 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года предусмотрено, что гражданские объекты не должны быть объектом нападения или репрессалий. Гражданскими объектами являются все те объекты, которые не являются военными объектами, как они определены в пункте 2.

Нападения должны строго ограничиваться объектами. Что касается объектов, то военные объекты ограничиваются теми объектами, которые в силу своего характера, размещения, назначения или использования вносят эффективный вклад в военные действия и полное или частичное разрушение, захват или нейтрализация которых при существующих в данный момент обстоятельствах дает явное военное преимущество.

В случае сомнения в том, не используется ли объект, который обычно предназначен для гражданских целей, например, место отправления культа, жилой дом или другие жилые строения, либо школа, для эффективной поддержки военных действий, предполагается, что такой объект используется в гражданских целях.

Таким образом, с 19 февраля 2014 года до сих пор продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

Гражданин Российской Федерации Гарин Антон Юрьевич, находясь в военной форме установленного образца, имея огнестрельное оружие, являясь военнослужащим отряда мобильного особого назначения Управления Росгвардии по Красноярскому краю (далее - ОМОН Управления Росгвардии по Красноярскому краю), имея специальное звание «старший лейтенант полиции», то есть являясь комбатантом в понимании статьи 44 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающийся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), по неустановленным мотивам, осознавая, что агрессия против Украины и ее жителей организована и осуществляется представителями власти РФ и ВС РФ, которые действуют в нарушение вышеуказанных нормативных правовых актов, выполняя преступные приказы, принимал непосредственное участие в актах вооруженной агрессии на территории Украины, в частности поселка Гостомель Бучанского района Киевской области.

Примерно с 25.02.2022 по 31.03.2022 (точную дату и время установить не оказалось возможным), в результате вооруженной агрессии Российской Федерации территория поселка Гостомель Бучанского района Киевской

области, фактически перешла под власть армии РФ, то есть была оккупирована.

В оккупации поселка Гостомель Бучанского района Киевской области в составе Усиленной тактической группы №2 оперативной группы войск Национальной гвардии рф Группировки войск «Восток» принимало участие подразделение ОМОН (на рус. ОМОН) «Заслон» Управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии рф.

В период времени с 25.02.2022 по 31.03.2022 заместитель командира оперативного взвода отряда мобильного особого назначения «Заслон» управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии рф **Гарин А.Ю.**, имея специальное звание «старший лейтенант полиции», будучи вооруженным, в форменной одежде, включенном в состав одетых в форму вооруженных подразделений регулярных войск российской федерации, то есть комбатантом, в штате специального отряда быстрого реагирования (далее СОБР) «Росгвардии», в который входили работники СОБР «Росгвардии» с г. Красноярск и работники отряда мобильного особого назначения (далее ОМОН) «Росгвардии» по Красноярскому краю российской федерации, находясь на территории оккупированного представителями подразделений вооруженных сил и других силовых ведомств Российской Федерации поселка Гостомель Бучанского района Киевской области, будучи знакомым с законами и обычаями войны, предусмотренными и закрепленными в положениях международного законодательства, нормативно-правовых актах РФ, имея умысел, направленный на нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых дано Верховной Радой, по предварительному сговору с другими неустановленными в настоящее время военнослужащими из числа ВС РФ и личного состава ОМОН управления Росгвардии по Красноярскому краю, принимал непосредственное участие в актах вооруженной агрессии против гражданского населения на территории Киевской области.

Фактические обстоятельства уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 15 ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 УК Украины, в совершении которого подозревается Гарин А.Ю.:

Досудебным расследованием установлено, что **Гарин Антон Юрьевич**, будучи в штате управления «Росгвардии» по Красноярскому краю, российской федерации, вооруженным, в форменной одежде, включенном в состав одетых в форму вооруженных подразделений регулярных войск российской федерации, то есть комбатантом, вместе с неустановленными военнослужащими специального отряда быстрого реагирования (далее - СОБР) «Росгвардии», в который входили работники СОБР «Росгвардии» по Красноярскому краю и работников отряда особого назначения (далее - ОМОН) Красноярского края, российской федерации, в общем количестве примерно 150-170 человек, находясь в подчинении

военнослужащих из числа командного состава управления «Росгвардии» по Красноярскому краю Потопальского Олега Васильевича и заместителя командира отряда мобильного особого назначения «ОМОН» «Росгвардии» по Красноярскому краю российской федерации Казеичева Сергея Викторовича (обвинительный акт в отношении которых направлен Киевской городской прокуратурой 01.01.2023 в Ирпенский городской суд Киевской области), осуществляя боевые задачи на территории Украины с 24.02.2022, действуя по предварительному сговору группой лиц, имея умысел на другие нарушения законов и обычаев войны, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, в форме нападений на гражданские объекты и гражданское население, соединенных с умышленным убийством, принимал непосредственное участие в актах вооруженной агрессии против гражданского населения на территории Киевской области.

Так, 25.02.2022, в утренний период суток, точного времени досудебным расследованием не установлено, **Гарин А.Ю.**, будучи в штате управления «Росгвардии» по Красноярскому краю, российской федерации, вооруженным, в форменной одежде, включенном в состав одетых в форму вооруженных подразделений регулярных войск российской федерации, то есть комбатантом вместе с неустановленными военнослужащими в составе СОБР «Росгвардии», действуя умышленно, имея умысел, направленный на совершение других нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, соединенных с умышленным убийством, по предварительному сговору группой лиц, находясь на боевых позициях по ул. Шевченко и ул. Свято-Покровской напротив ЖК «Чешский двор», недалеко от магазина ООО «ФОРА», расположенного по адресу: Киевская обл., пос. Гостомель, Гостомельское шоссе, 1, получили от своего командира Потапольского О.В. преступный приказ, согласованный и направленный непосредственным командиром Казеичевым С.В. (обвинительный акт в отношении которых направлен Киевской городской прокуратурой 01.01.2023 в Ирпенский городской суд Киевской области), на нападение на гражданское население, путем расстрела гражданского населения и любых транспортных средств, движущихся по ул. Шевченко в пгт Гостомель Киевской области в направлении г. Буча Киевской области из г. Киева и противоположном, в связи с чем у Гарина А.Ю. вместе другими неустановленными военнослужащими в составе СОБР «Росгвардии» сформировался уголовно противоправный, совместный с Казеичевым С.В., Потопальским О.В. и Вейкколайненом С.В. (обвинительный акт в отношении которых направлен Киевской городской прокуратурой 01.01.2023 в Ирпенский городской суд Киевской области), умысел, направленный на совершение других нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, в форме нападения на гражданское население, соединенных с умышленным убийством, по предварительному сговору группой лиц.



В дальнейшем, 25.02.2022, примерно в 14 час. 38 мин., **Гарин А.Ю.** вместе с неустановленными в ходе досудебного расследования военнослужащими российской федерации, находясь на боевых позициях по ул. Шевченко и ул. Свято-Покровской напротив ЖК «Чешский двор», неподалеку от магазина ООО «ФОРА», расположенного по адресу: Киевская обл., пос. Гостомель, Гостомельское шоссе, 1, под командованием Потапольского О.В. и во исполнение преступного приказа последнего и Казеичева С.В., действуя умышленно, по предварительному сговору группой лиц с другими неустановленными военнослужащими в составе СОБР «Росгвардии», имея умысел на нарушения законов и обычаев войны, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, в форме нападения на гражданское население, совершил законченное покушение на умышленное убийство, в нарушение, в нарушение, помимо прочего, основных норм международного права, а именно требований ст. ст. 31, 32 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, из имеющегося у него на вооружении огнестрельного стрелкового оружия неустановленного вида, открыли огонь на поражение по транспортному средству «ВАЗ» 2106, с номерным знаком АІ 0275 ЕЕ, который двигался по ул. Шевченко, пгт Гостомель Киевской области в направлении г. Буча Киевской области, в результате чего водитель указанного транспортного средства Навозенко Игорь Михайлович, 22.04.1971 года рождения, получил телесные повреждения в виде пневмоторакса, многочисленные огнестрельные ранения в области левого плеча и предплечья, повреждение лучевого нерва левой руки со смещением обломков, которые в своей совокупности **относятся к тяжкому телесному повреждению**, которое образовалось за счет ударного действия тупых предметов с ограниченными контактными поверхностями и в указанный промежуток времени.

Таким образом, **Гарин А.Ю.** осознавал общественную опасность своих действий, предвидел возможность и неизбежность наступления смерти другого человека и желал ее наступления, выполнил все действия, которые считал необходимыми для доведения убийства до конца, однако смертельный исход не наступил по независящим от него обстоятельствам.

Итак, заместитель командира оперативного взвода отряда мобильного особого назначения «Заслон» управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии рф старший лейтенант полиции **Гарин А.Ю.**, действуя умышленно по предварительному сговору с другими неустановленными военнослужащими рф с числа ВС РФ и личного состава ОМОН «Заслон» управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии рф, совершили нарушение законов и обычаев войны в виде нападения на гражданское население, соединенного с законченным покушением на умышленное убийство гражданского лица: Навозенко И.М., которое выразилось в огневом поражении гражданского транспортного средства и водителя с применением огнестрельного стрелкового оружия с целью причинения смерти водителю

Венедикт

Навозенко И.М., в результате чего последний получил тяжкие телесные повреждения (огнестрельные ранения).

При этом, **Гарин А.Ю.** осознавал общественно опасный характер своих действий, предвидел их общественно опасные последствия и желал их наступления в виде смерти гражданского лица и выполнил все действия, которые считал необходимыми для доведения убийства до конца, однако смертельный исход не наступил по независящим от него обстоятельствам, чем нарушил требования ст. ст. ст. 3, 27, 31-33, 78, 79, 147 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 и ст.ст. 11, 51, 52, 75 дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I).

Правовая квалификация уголовного правонарушения, в совершении которого подозревается Гарин А.Ю., с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности:

Учитывая изложенное, **Гарин Антон Юрьевич**, обоснованно подозревается в нарушениях законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, соединенных с законченным покушением на умышленное убийство, совершенное по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 15 ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 УК Украины.

Одновременно подозреваемому **ГАРИНУ Антону Юрьевичу** разъяснено, что согласно ст. 42 Уголовного процессуального кодекса Украины он как подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных УПК Украины, а также получить их разъяснение;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидания без ограничения их количества и продолжительности; на участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных УПК Украины и/или законом, регулирующим

Вераф

предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать пояснения, показания по поводу подозрения, в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 УПК Украины;

8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при совершении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;

13) заявлять отводы;

14) ознакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 УПК Украины, и потребовать открытия материалов согласно статье 290 УПК Украины;

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном этим Кодексом;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение не подтвердилось;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Кроме того, подозреваемый обязан:

Венд -

1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом указанным лицам;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

Подозреваемый, который является иностранцем и заключенный, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый имеет также другие процессуальные права, предусмотренные этим Кодексом.

Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением лицом, осуществляющим такое уведомление.

**Временно исполняющий обязанности
старшего следователя отдела
по расследованию преступлений, совершенных
в условиях вооруженного конфликта
следственного управления
ГУНП в Киевской области
лейтенант полиции**



Артур ПАГАС

«СОГЛАСОВАНО»

**Прокурор в уголовном производстве № 12022100050000424 -
прокурор Киево-Святошинской
окружной прокуратуры**

Александр КУХАРУК

Переклад тексту цього документу з української на російську виконано мною
перекладачем Лисенко В. В. [підпис]